

Broj: 02-50-3-4120-1/16
Sarajevo, 01.09.2016.godine

Novinarka portala Capital.ba
Vlašička 25C
78000 Banja Luka
Faks: 051 28 14 07

PREDMET: Pitanja i odgovori
Veza: vaš e-mail od 31.08.2016. godine.

Poštovana,

Dostavljamo Vam odgovor na slijedeće pitanje:

„Pojedine institucije prilikom izbora banke za oročavanje javnih sredstava postupaju po Zakonu o javnim nabavkama, dok ostali tvrde da za to nema potrebe, jer ova vrsta bankarskih usluga ne spada pod taj Zakon. Da li je potrebno sprovesti postupak javne nabavke ili ne? “

Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) – u daljem tekstu: Zakon primjenjuje se na ugovore o javnim nabavkama čiji su predmet robe, usluge i radovi i koje dodjeljuju ugovorni organi definisani u članu 4. i 5. Zakona. Svi ugovorni organi, koji troše javna sredstva za nabavku roba, usluga i radova, obavezni su provesti odgovarajući postupak javne nabavke i slijediti zahtjeve koje definiše Zakon i podzakonski akti. Konačnu odluku o primjeni određenog postupka donosi ugovorni organ u zavisnosti od ispunjenosti uslova propisanih Zakonom.

Članom 2. stav (1) tačka a) alineja 2) Zakona određeno je da „**ugovor o javnoj nabavci usluga**“ je ugovor o javnoj nabavci čiji je predmet nabavka usluga iz Aneksa II. dio A i B, koji su sastavni dio ovog zakona. Usluge koje su izuzete od ovog zakona navedene su u Aneksu II. Dio C, koji je sastavni dio ovog zakona.

Usluge koje su predmet Zakona navedene su u Aneksu II, dio A među kojima su finansijske usluge, i to usluge osiguranja (kategorija 6a) i bankarske i investicijske usluge (kategorija 6b), osim finansijskih usluga u vezi sa izdavanjem, prodajom, kupovinom ili transferom vrijednosnih papira i obveznica ili drugih finansijskih instrumenata, te usluga Centralne banke. Javni ugovori koji za predmet imaju usluge navedene u Aneksu II, dio

A dodjeljivat će se u skladu s postupcima javnih nabavki, izuzev ugovora iz člana 7. Zakona, definisanim u Poglavlju I. i Poglavlju IV. Zakona.

U skladu sa članom 15. stav (1) Zakona ugovorni organ zasniva računanje procijenjene vrijednosti ugovora o javnoj nabavci na ukupnom iznosu koji će platiti, bez poreza na dodatu vrijednost (PDV).

Nadalje, član 15. stav (5) Zakona predviđa da slučaju ugovora o javnoj nabavci bankarskih i drugih finansijskih usluga, vrijednost koja treba da se uzme kao osnova za izračunavanje procijenjene vrijednosti ugovora je vrijednost naknade, provizije, kamate i drugih formi plaćanja.

Dakle, Zakon se primjenjuje u svim slučajevima u kojima dolazi do trošenja javnih sredstava, osim izuzeća navedenih u članu 10., 86. i Aneksu II Dio C Zakona, a cjelokupni sistem javnih nabavki uspostavljen je tako da odgovornost za trošenje istih snosi isključivo ugovorni organ. Prema tome ugovorni organ je taj koji donosi odluku šta će nabavljati, u skladu sa svojim potrebama, i koji postupak će pri tome primijeniti.

Na osnovu naprijed navedenog, kada ugovorni organ nabavlja bankarske usluge prilikom čega troši javna sredstva, tada je dužan primijeniti odredbe Zakona.

Međutim, u slučaju oročavanja sredstava ugovorni organ ostvaruje prihod, tj. ne troši javna sredstva. U tom slučaju banka plaća ugovornom organu, a ne ugovorni organ ponuđaču - banci. Kao što je naprijed navedeno, član 15. Zakona propisuje da je procijenjena vrijednost ugovora ukupan iznos koji će se platiti, bez PDV-a.

Također, prema članu 64. Zakona postoje dva kriterija za dodjelu ugovora: ekonomski najpovoljnija ponuda (koja podrazumijeva primjenu više podkriterija) i najniža cijena.

Član 64. stav (2) Zakona predviđa da je ugovorni organ dužan u tenderskoj dokumentaciji razraditi kriterij ekonomski najpovoljnije ponude na način da definiše i detaljno razradi potkriterije za ocjenu, u skladu s prirodom i svrhom konkretnog predmeta nabavke. Potkriteriji mogu biti: kvalitet predmeta nabavke, cijena, tehnička sposobnost predmeta nabavke, funkcionalne i ekološke karakteristike, operativni troškovi, ekonomičnost, postprodajni servis i tehnička pomoć, rok isporuke ili rok za izvršenje i sl., uz obavezu da se u tenderskoj dokumentaciji utvrdi precizna metodologija vrednovanja svakog potkriterija

Pored ovih podkriterija ugovorni organi mogu odabrati i neke druge podkriterije za vrednovanje ponuda, pod uslovom da su objektivni, nediskriminirajući, odnosno da su u skladu sa osnovnim principima definisanim članom 3. Zakona.

Prema tome, u oba kriterija sadržana je najniža cijena. Kod oročavanja novčanih sredstava banka se praktično bira na osnovu najviše cijene (kamate koju banka plaća ugovornom organu), što bi sa aspekta Zakona značilo da se za najpovoljnijeg ponuđača bira najskuplji ponuđač, što je suprotno članu 64. Zakona.

U skladu sa naprijed navedenim, mišljenja smo da oročavanje javnih sredstava u cilju ostvarivanja kamate na oročena sredstva, nije predmet Zakona. Ističemo da ne bi bilo moguće u potpunosti ispoštovati zahtjeve iz Informativnog sistema „E-nabavke“ (www.ejn.gov.ba), jer je navedeni sistem razvijen za nabavku, a ne za „prodaju“.

Molimo da ovaj odgovor objavite u izvornoj formi u cilju edukacije i pravilne primjene Zakona i podzakonskih akata od strane ugovornih organa.

S poštovanjem,

DOSTAVLJENO:

- naslovu
- a/a

